

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

1 Vnde dicat[ur], & quid sit pignus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

factum, siue præscriptis verbis. *l. Quæsitum. ff. De precario.*

Item, datur contra illum qui adoptauit, precario rogantem, *l. Si adoprauero. ff. De precario.* Datur item contra eum, qui dolose fecit, quo minus possideret, & hæres ex dolo defuncti tenetur, quatenus ad eum peruenit hæreditas in solidum. *l. Quæsitum. §. Eum quoque. C. §. Vltim. ff. De precario.* Datur & contra pupillum, quamuis tutoris auctoritas non interuenit. Nam quicumque habet rem precario datam, potest Iudicis officio compelli ad restituendum: Si verò rem pupillus non habeat, non obligatur. *l. Quæsitum. ff. De precario.*

Tertio quaeritur, Quo differat precarium à precaria, & à precariis? Apud Hostiensem in *Summa. titu. De precariis*, ponuntur quatuor versus: in quibus differentie continentur inter precarium, precariam, & precarias: hi nimium:

Ria, Ria, Riim: tria sunt, quibus est caput unum,

Ria sunt solita per singula iustria renosci.

Ria fit ad mortem, non ultra vult renouari.

Riim suntur tunc, quando auctor vult renouari.

Quoniam verum sensus est: Precariæ sunt res precibus petentium datae ad usum, sed quinto quoque anno repetuntur, seu renouantur; nisi earum traditio renouetur. Precaria, est res precario data ad usum alicuius, donec moriatur. Precarium, est res concessa alicui ad usum, quæ repeti potest ab eo, qui concessit, quando voluerit.

Et hæc quidem de Precario. Nunc de Pignoribus, & Hypothecis dicendum nobis more nostro, breuiter est.

DE PIGNORIBVS, ATQVE HYPOTHECIS.

Virtus ordine contractus, qui rei traditione completur, est contractus Pignoris, & Hypothecæ. Totus liber 20. Digestorum, sex in Titulos diuisus, est de Pignoribus, & Hypothecis. & in C. lib. 8. à Tit. 14. vsq; ad Tit. 33. continenter de Pignoribus agit. In iure etiam Canonico, li. 3. Decretalium, Tit. 21. de Pignoribus est Tractatum de Pignoribus, & Hypothecis edidit Antonius Negusantius Auditor Rotæ: alium quoque Franciscus Balduinus, & tertium Hugo Donellus.

Vnde dicatur, & quid sit Pignus.

CAPVT I

Totus dictum est, quasi à pugno; quia res pignori data, pugno capitur, & stringitur, & quæ pignori dantur, manu traduntur. *l. Plebi. §. Pignus. ff. De verborum, & rerum significationibus.* Vnde Pignus, proprie res est, quæ transit ad creditorem, cui traditur loco cautionis; vt in tuto habeat rem suam debitori creditam: quia tutius est pignori in-

cumbere, quam in personam agere. *Instit. De obligationibus. quæ ex delicto nascuntur. §. Furti & plus cautionis in rem est, quam in personam. l. Plus cautionis. ff. De reg. iuris.* Vnde

Primo quaeritur, Quid sit pignus? Respondeo, esse omnem rem, quæ creditori pro debito obligatur, & tradita distinetur. *De actionibus. §. Item Seruiana.* Vnde licet ne potest datur ad custodiam, sic pignus creditori datur ad cautionem, vt in tuto sit ipsum debitum contractum. *Instit. Quibus iud. contrab. oblig. §. vlt.*

Secundo quaeritur, Quomodo differat Pignus ab Hypothecâ? *In l. Si res hypothecata. §. Inter pignus. ff. De pignoribus, & hypothecis*, habetur: Inter pignus, & hypothecam tantum nominis sonum differre. Hæc ideo dicit Martianus Iuriconsultus, quia pignus, Latium est nomen, hypothecâ, Græcum. Et sicut hypothecâ Græcis est res obligationi supposita, sic etiam pignus est res creditori obligata. At dicitur tamen nequit, quia pignus, & hypothecâ in iure aliquando tanquam due res distinctæ habeantur: vt hypothecâ proprie sit res obligationi subiecta, quamvis non sit creditori tradita possessio: pignus verò proprie est res non solum obligata, sed etiam tradita creditori. *l. Si rem alienam. ff. De pignorat. actione. C. l. Plebi. §. Pignus. ff. De regul. iuris. & Instit. De actionibus. §. Item Seruiana.* Vnde pignus consistit in rebus mobilibus, vel se mouentibus, quæ transferuntur ad creditorem: hypothecâ verò, in rebus immobilibus, quæ manent quidem penes debitorem, sed creditori obligata, & obstricte.

Tertio quaeritur, Quot modis in iure vsurperur nomen pignoris, & hypothecæ? Respondeo multis. Primum, pro ipso rei nexu, & vinculo, vt eum quaeritur, Quibus modis pignus soluat.

Secundo, pro re obligationi supposita: vt eum dicitur pignus creditori traditum, pignus venditum, vel distractum: pignus idoneum, atque legitimum.

Tertio, pro ipso contractu pignoratitio.

Quæres, virtusnam gratia, & creditorisne, an debitoris, sit talis contractus? Respondeo, pignus esse gratia utriusque, & creditoris, & debitoris. *Instit. Quibus modis contrabatur. oblig. §. Creditor.* Idque ratione comprobatur: quia pignus datur creditori, vt certa, & firma sit illi spes solutionis debiti. Est itidem in rem debitoris, videlicet, vt pecuniam mutuum accipiat: ac ideo pignus datur, quia alioqui mutuos illi numeros crederet nemo.

Quarto quaeritur, An lex municipalis, vel statutum aliquod de pignore decernens, etiam comprehendat hypothecam? Bartolus de hac re dubius fuit, teste Negusantio in tractatu de pignoribus, part. 1. membr. 1. numer. 9. Sed, vt idem ait Negusantius, quoties agitur de pennis, odiis, & fauoribus, nomine pignoris hypothecâ continetur. Ita Bartolus, & Alexander apud Negusantium: idem etiam Becachius in Repertorio, vel Inalica, littera, l. in verbo Hypotheca.

Quot sint genera pignoris.

CAPVT II

COMMUNIS est Iuriconsultorum opinio, triplex esse pignus: conuentionale, prætorium, & iudiciale. *In l. Vteris iuris. C. De prætorio pignore*, tantum duplex genus hypothecæ constituitur: vnum, quod ex conuentis, & pactis priuatorum hominum constituitur, & dicitur conuentionale: Alterum, quod Iudicum decretis contrahitur, & dicitur prætorium, seu prætorianum. At in *l. Cium ij. C. Communia de legatis. vers. Cuius enim*, ponitur tertium genus, quod dicitur tacita hypothecâ, quæ vi legis, sine vilo alio verbo contrahentium constituitur.

Pignus igitur in primis duplex est; tacitum, & expressum.